

FAMÍLIES MONOPARENTALS: UNA REALITAT INVISIBLE

La meua exposició la baso en la realitat que he conegut, no té a veure amb cap investigació ni té un fonament teòric.

Les escoles bressol municipals realitzem una tasca educativa a partir del Model Educatiu de les Escoles Bressol Municipals.

Un dels pilars fonamentals és la relació FAMÍLIA – ESCOLA.

Tot i que no fem diferències en el tracte segons la tipologia familiar, aquesta és una realitat que com a professionals ens cal recollir i cal ajustar l'acompanyament que fem segons les necessitats.

- QUINA REALITAT ENS TROBEM QUAN ATENEM A LES FAMÍLIES MONOPARENTALS?

Al llarg de la meua vida professional totes les famílies monoparentals que he conegut han estat formades per una mare i un o més infants, per tant farà referència a “mare”

Hi ha unes característiques que són definitòries :

- Nacionalitat de la mare: situació diferent si es tracta d'una mare immigrant o no
- Situació econòmica de la mare lligada a la formació acadèmica
- Les mares majoritàriament s'inicien en la criança
- Els diferents models de criança segons l'origen de les mares
- Poca xarxa familiar o d'amistats en dones immigrants
- Sensació de soledat en el dia a dia, les dificultats en la criança diària no són compartides, es viuen en exclusivitat
- Edat de la mare:
 - Dones joves sense estudis i feines precàries
 - Dones adultes amb estudis i professionalment ben situades
- Diferents situacions personals:
 - Mare + infant
 - Mare + infant + pare no present
 - mare + infant + pare que exerceix
- Diferent situació administrativa:
 - Sense carnet de FAMÍLIA MONOPARENTAL i desconeixença de l'existència
 - Amb carnet de FAMÍLIA MONOPARENTAL i informació sobre a quines ajudes poden accedir

- QUINES DEMANDES ENS FAN LES FAMÍLIES?

Les famílies no sempre ens fan demandes explícites, sovint és a través de d'una conversa informal, de l'ESCOLTA ACTIVA en les diferents situacions de la

quotidianitat que podem percebre quines són les seves necessitats, inquietuds, neguits, dubtes, ...

Les seves necessitats acostumen a ser de:

- Proximitat
- D'assessorament en diferents temes: tràmits, ajudes, ...
- Acompanyament en la criança
- Apoderament a partir de la seva realitat

- QUINA RESPOSTA PODEM DONAR DES DEL NOSTRE SERVEI?

Les respostes no són ni han de ser diferenciades en funció de la tipologia familiar, partim des de la necessitat d'individualitzar des de la col·lectivitat

- No JUTJAR
- Actitud empàtica, de proximitat des de la professionalitat
- Actitud d'escolta activa
- Facilitar informació que pugui ser útil
- Dirigir cap als diferents serveis segons les demandes i necessitats, canalitzar-les
- Limitar-nos a la funció educativa de l'escola, contenció, no entrar en terrenys que desconeixem i no són del nostre àmbit
- Posar-nos en contacte amb els referents de la XARXA PROFESSIONAL sempre des del consentiment de la família i tenint en compte la llei de protecció de dades
- Aclarir dubtes en referència a l'etapa educativa i al sistema educatiu, funcions dels diferents serveis,

- QUÈ ENS AJUDARIA COM A PROFESSIONALS PER A PODER DONAR UN BON ACOMPANYAMENT?

- TEMPS per:
 - Individualitzar
 - Per explicar
 - Per escoltar
 - Per acompanyar des de les capacitats parentals que tothom té
 - Per coordinar-nos
 - Per establir ponts de comunicació

Necessitem integrar diferents serveis en benefici de la petita infància, necessitem que es facin polítiques reals i efectives en favor de les famílies i els infants, que permetin a les famílies conciliar la vida familiar i professional.